



ת"פ 4225/09/12 - אילן בן דב, קרן בן דב נגד מדינת ישראל

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 4225-09-12

13 דצמבר 2015

לפני:

כב' השופטת חנה טרכטינגוט

הנאשמים (המבקשים):

1. אילן בן דב
ע"י ב"כ: עו"ד נטלי צרף רביב
2. קרן בן דב
ע"י ב"כ: עו"ד ברק כהן

המאשימה (המשיבה):

1. מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד: חגית רונן

החלטה

1. הנאשמים הורשעו בהעסקת עובדת זרה בעבודת משק בית ללא היתר כדין וללא ביטוח רפואי, עבירות על הוראות סעיפים 2(א)(1), 2(ב)(3) ו- 1ד לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991 (להלן: "**חוק עובדים זרים**").
2. ביום 30.11.2015 הגיש הנאשם 2 בקשה לביטול הרשעה לפי סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב- 1982 (להלן: "**חסד"פ**), וכן להפנייתו לתסקיר מבחן לשקילת חלופה על דרך של שירות למען הציבור (להלן: "**של"צ**").
- יצוין, כי טיעונים בנוגע לביטול הרשעתו או הימנעות מהרשעה של הנאשם הועלו כבר במסגרת הסיכומים שהגיש טרם ניתנה הכרעת הדין.
3. ב"כ המאשימה הגיבה לבקשת הנאשם לביטול הרשעה במסגרת הדיון שהתקיים בפניי ביום 1.12.2015 (להלן: "**הדין**"), ובמסגרתו ביקשה גם הנאשמת לבטל את הרשעתה לפי סעיף 192א לחסד"פ.
4. כמו כן הוסכם במסגרת הדיון, כי טיעונים לעונש ייעשו בכתב, וזאת בין אם הנאשמים או מי מהם יישלחו לצורך תסקיר מבחן ובין אם לאו, והכל בהתאם להחלטה דנן.
5. אדון בבקשות הנאשמים כסדרן.

1. בקשת הנאשם לביטול הרשעה ולהפנייתו לתסקיר מבחן:

6. במסגרת בקשתו מעלה הנאשם את הטענות הבאים:

עמוד 1



א. התנאי הראשון להימנעות מהרשעה הוא כי סוג העבירה מאפשר לעשות כן, ובענייננו מדובר בעבירה מהרף הנמוך ביותר, שכן ביסודה היא עבירת קנס. מדובר בחלופה ראויה להיעדר שימוש גורף בנקיטת כתבי אישום יזומים;

ב. הרשעה פלילית תפגע באופן ממשי בעסקיו של התובע, ועלולה לסכל גם פעילות עסקית עתידית. במועד ביצוע העבירות כיהן הנאשם כדירקטור בחברות פרטיות וציבוריות (נספח א' לבקשה), וכיום הוא בעל שליטה ויו"ר דירקטוריון של חברת יוזר טרנד בע"מ (נספח ג' לבקשה), חברה ציבורית שמניותיה רשומות למסחר בבורסה לני"ע בת"א. לטענת הנאשם, במסגרת תפקידו הוא נדרש לחתום על חוזים מסחריים שונים בעלי אופי ציבורי בהן מופיעות התניות בדבר איסור קיומה של הרשעה פלילית. טענה זו נוגעת גם לפוטנציאל הפגיעה העתידית של ההרשעה, באשר לחוזים עתידיים במסגרתם עשוי הנאשם להידרש להצהיר על היעדר עבר פלילי. הנאשם מוסיף כי בימים אלה הוא מצוי במגעים לרכישת חברת ביטוח ומציין כי במסגרת מכרזים לרכישת חברות עליו לעמוד בתנאי חובת מכרזים, לרבות סעיף 6א לתקנות חובת המכרזים, תשנ"ג-1993 (תיקון משנת 2009), לפיו במרכז לרכישת עבודה או שירותים עתירי כ"א, תדחה ועדת המכרזים הצעה של מי שהורשע בפלילים בשל הפרת דיני עבודה;

ג. פגיעה ביכולת הנאשם לקבל אשרת כניסה לארה"ב - תוקף הויזה של הנאשם אמור לפוג בחודש 3/2016 (נספח ו' לבקשה), ויש חשש כבד כי הרשעה בפלילים תסכל את החידוש, בפרט נוכח רמות הסיווג הקפדניות בארה"ב. הגם שאין מדובר בעבירה שיש עמה קלון, הנאשם יהיה נתון לחסדי הקונסול, וזאת בשעה שהנאשם נדרש לנסוע לארה"ב במועד הקרוב בתכיפות נוכח פעילות עסקית הנוגעת לרכישת נכסי נדל"ן מסחריים בארה"ב. בהקשר זה מפנה הנאשם להכרעת בית דין זה (כב' השופטת רובוביץ') בתיק ת"פ 18615-19-12 מדינת ישראל נ' שביט, שם קיבל בית הדין בקשה לביטול הרשעה בהסתמך, בין היתר, על הפגיעה בקבלת אשרת כניסה לארה"ב. כמו כן מפנה הנאשם להכרעת בית הדין (כב' השופטת דגן) בתיק הע"ז 15327-01-12 מ"י נ' רויטל ריק ויונתן (ניתן ביום 8.4.2014, להלן: **עניין ריק**), שם ביטל בית הדין את הרשעת בן הזוג והותיר את הרשעת בת הזוג על כנה, תוך שהוא קובע כי בן הזוג "היה פאסיבי לחלוטין בכל הנוגע להעסקה של העובדת";

ד. פגיעה ממשית במוניטין של הנאשם מבחינה חברתית - בשנת 2006 ייסד הנאשם חברה לתועלת הציבור - "דרך הלוטוס", שעניינה בעזרה וולונטרית לחלשים ומעוטי יכולת. כמייסד חברה מסוג זה וכמודל לחיקוי, מצופים מן הנאשם סטנדרטים גבוהים יותר של טוהר מידות והתנהגות, והרשעה פלילית תסב לו נזק חמור ופגיעה אדירה בשם הטוב ובמוניטין שצבר. כל זאת, בשעה שמדובר בעבירה יחידה של נאשם שומר חוק, שאף לא היה לו כל חלק בה, ויחד עם זאת הוא מביע חרטה מלאה;

ה. הנאשם מוסיף וטוען כי בעקבות הפרסומים בעיתונות במסגרת התיק דנן נאלץ לעבור "רצח אופי", וחווה רמיסת כבוד מבחינה אישית, משפחתית, ואף במישור העסקי-חברתי. מבחינה זו טוען הנאשם, כי כבר הורשע ציבורית וקיבל את גזר גינו במלואו ומעבר לכך;

ו. לאור כל האמור, ולאור המסמכים והמכתבים שצורפו לבקשתו טוען הנאשם, כי על פי סוג העבירה, הפגיעה הקשה בשיקומו, תכלית ההרשעה והיעדר הפרופורציה בין ההרשעה לבין חומרת העבירה והנזק הצפוי להיגרם לו בעקבותיה, יש להפנותו לתסקיר מבחן ולהמלצה בידי גורם מקצועי ואובייקטיבי כי יש לבטל את הרשעתו.



7. תגובת המאשימה לבקשת הנאשם לביטול הרשעתו:

א. בקשת הנאשם לביטול הרשעה כבר נדונה והוכרעה במסגרת הכרעת הדין, והמאשימה אינה רואה אפשרות לבטל חלק מהכרעת דין בהליך פלילי, אלא באמצעות הגשת ערעור על ההרשעה לערכאה שלמעלה. מטעם זה אין לשוב ולדון בבקשה לביטול הרשעה שהגיש הנאשם;

ב. לגופו של עניין - עניינו של הנאשם אינו חורג באופן מהותי מעניינם של נאשמים אחרים המורשעים בעבירות על חוק עובדים זרים. מרבית הנאשמים בעבירות אלה הם נאשמים בעלי מעמד מבוסס וסעיף 182 לחסד"פ קובע כי כאשר נאשם ביצא את העבירה המיוחסת לו - הוא יורשע בדין. ההרשעה היא חוליה טבעית הנגזרת מהוכחת האשמה הפלילית, והיא מגשימה את ערך השוויון בין נאשמים, מונעת אפליה בדרך החלתו וכן נועדה להעביר מסר של הרתעת היחיד, הרתעת הרבים ולשוות למעשה תווית של מעשה פסול בעיני החברה;

ג. הימנעות מהרשעה היא חריג ושמורה למקרים חריגים ויוצאי דופן. בתיק ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3), 337 (להלן: **הלכת כתב**) נקבעו אמות המידה לכך, כשאחת מהן היא האם ההרשעה תפגע פגיעה קשה בשיקום הנאשם, והשנייה היא האם נסיבות העבירה בנסיבות המקרה מאפשרות ויתור על ההרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה נוספים. המאשימה מפנה גם **להלכת חדוות הורים** (ע"פ 57160-04-14 **מדינת ישראל - חדוות הורים בע"מ ואח'**, ניתן ביום 8.11.14, להלן: **הלכת חדוות הורים**) שם סוקר בית הדין הארצי את הערכים המוגנים, ממספר סוגים, ומציין בין היתר כי המניע לביצוע עבירות מסוג זה במקרים רבים הוא מניע כלכלי. המאשימה סבורה כי כאשר המניע הוא כלכלי דווקא, יש לתת משקל משמעותי להרתעת הרבים. ענישה ללא הרשעה שאין בצידה קנס כספי, בפרט בעבירות על חוק עובדים זרים, אינה מתיישבת אף עם תכלית האיסור ומכרסמת ופוגעת בתכליתו של חוק עובדים זרים;

ד. לעניין הנזק הקונקרטי עליו מבקש הנאשם להצביע, הרי שעל פי הפסיקה אין להידרש לאפשרות תיאורטית או לנזק כלשהו שייגרם בעתיד. כמו כן, הנאשמים ניהלו את ההליך במלואו, בית הדין מכיר את הנאשם ואפשר לברר את הסוגיה ולהכריע בה אך ללא הפנייה לשירות המבחן, מה גם שהמלצת שירות המבחן אינה מחייבת ונותרת לעולם בגדר המלצה.

הכרעה -

8. ראשית, אשר לקביעותי בנוגע לביטול הרשעה במסגרת הכרעת הדין.

סמכות בית הדין לבטל את הרשעתו של נאשם שהורשע בביצוע עבירה נקבעה בסעיף 192א לחסד"פ, כדלקמן (ההדגשות הוספו, ח.ט):

"**הרשיע** בית המשפט את הנאשם,

ולפני מתן גזר הדין ראה השיש מקום לתת לגביעו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור,

ללא הרשעה, רשאהו **לבטל את ההרשעה** ולצוות כאמור"

כמו כן רשאי בית הדין להימנע מראש מלהרשיע את הנאשם, בהתאם לסעיפים הבאים:

עמוד 3



- א. סע' 71א(ב) לחוק העונשין קובע:
- "מצא בית המשפט שנאשם ביצע את העבירה, רשאי הוא לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף למבחן או בלעדיו, ומשעשה כן יהיה דינו של צו השירות, לענין סעיף 9 לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969, כדין צו מבחן"
- ב. סע' 1 לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (להלן: **פקודת המבחן**) קובע:
- "הואשם אדם בעבירה וראה בית המשפט שהאישום הוכח, אלא שבהתחשב בנסיבות הענין, ובכללן אופיו של האדם, ע ברו, גילו, תנאי ביתו, בריאותו הגופנית ומצבו השכלי, טיב העבירה שעבר וכל נסיבה מקילה שבה נעברה העבירה, ראוי, לפי דעתו, לשחרר את העבריין על מנת להעמידו במבחן, רשאי בית המשפט לעשות אחת מאלה:
- ...
- (2) ליתן צו מבחן בלי להרשיעו אם אין על הנאשם עונש מאסר על תנאי שבית המשפט רשאי לצוות על ביצועו עקב הרשעתו בעבירה שהואשם עליה"
9. עיון בסיכומי הנאשם טרם הכרעת הדין מעלה כי נטען בהם בהרחבה לענין ביטול כתב האישום כנגד הנאשם 2 (סעיפים 5-13), וכן לענין "השימוש במנגנון "אי הרשעה" (סעיף 31ב) לסיכומי הנאשם) לרבות הפניה למקרים בהם הורה בית הדין לעבודה על ביטול הרשעה (הע"ז 3102-06-12 **מדינת ישראל נ' שורץ**; הע"ז 15327-01-12 **מדינת ישראל נ' ריק רויטל וריק יונתן**).
10. טיעון זה הוביל את בית הדין להתייחס, במסגרת הכרעת הדין, הן לענין הימנעות מהרשעה והן לענין ביטול הרשעה, וזאת הגם שבפועל טרם הורשעו הנאשמים, אלא באותה הכרעת דין. לכך יש להוסיף, כי גם במסגרת בקשות לביטול הרשעה מסתמכים בתי הדין על כללים שהותוו בפסיקה הנוגעת להימנעות מהרשעה, דוגמת **הלכת כתב** אליה הפנה הנאשם בסיכומיו, ועירוב זה הוביל אף הוא להתייחסות האמורה בהכרעת הדין.
11. אינני סבורה כי ניתן לראות בהכרעת הדין, בנסיבות הענין, כשוללת מן הנאשם את זכותו לפנות בבקשה לביטול הרשעה לאחר הרשעתו ולפני מתן גזר הדין, כהוראת סעיף 192א לחסד"פ. כאמור, טיעוניו עד למועד זה וטרם הרשעתו התייחסו בעיקרם למנגנונים של הימנעות מהרשעה (סע' 71א(ב) לחוק העונשין וסע' 1 לפקודת המבחן), ולא של ביטול הרשעה.
- יתירה מכך, טיעוניו כיום לביטול הרשעה כוללים עובדות נוספות אשר לא הועלו בבקשה לביטול אישום והימנעות מהרשעה.
12. לפיכך, אדון בבקשת הנאשם לגופו של ענין.
13. דרך המלך במשפט פלילי היא כי משנמצא כי נאשם ביצע את העבירה שיוחסה לו הוא יורשע, וייגזר עליו עונש (ע"פ 9262/03 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פד"ע נח(4), 869). כמו כן נפסק, כי הטוען שאין להרשיעו חרף ביצוע עבירה, שומה עליו לשכנע את בית-המשפט ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיווידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי (ע"פ 2513/96, 3467 **מדינת ישראל נ' שמש ואח'**, פ"ד נ(3) 682).
14. **בהלכת חדוות הורים** דן בית הדין הארצי לעבודה בסמכות לביטול הרשעה באומרו כי:

"הסמכות לבטל הרשעה מופעלת על ידי בתי המשפט במשורה, תוך שמירת נקודת



המוצא כי אדם אשר הוכחה אשמתו בהליך פלילי - יש להרשיעו בדין. ההרשעה מהווה פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית ומסייעת למיצוי ההליך הפלילי ותכליותיו. יישום נקודת המוצא מאפשר הליך אכיפת חוק תקין ושוויוני. בנוסף, הקפדה על עצם ההרשעה נדרשת לצורך העברת המסר ההרתעתי הרצוי...

משכך, הסמכות להורות על ביטול הרשעה אמורה להיות מופעלת במקרים חריגים בלבד, בהם מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות זאת (ר"ע 432/85 **רומנו נ. מדינת ישראל**, מיום 21.8.85; להלן - עניין רומנו; ע"פ 2083/96 **כתב נ. מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997); להלן - עניין כתב; ע"פ 9893/06 **לאופר נ. מדינת ישראל**, מיום 31.12.07; עניין קליין).

נסיבות יוצאות דופן כאמור עשויות להיות נסיבות בהן "אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה" (עניין רומנו; ע"פ 3301/06 ביטי נ. מדינת ישראל, מיום 31.10.06), היינו נסיבות בהן "עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה" (עניין קליין).

על פי ההלכה הפסוקה, קיימים שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה - האחד, כי ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; השני, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (עניין כתב). נדרש לפיכך איזון עדין, בין האינטרסים הציבוריים הרלוונטיים וביניהם הצורך בהרתעת הרבים, הוקעה חברתית ואכיפה שוויונית, לבין הנזק הצפוי לנאשם הספציפי כתוצאה מעצם ההרשעה"

(הלכת חדוות הורים, שם)

15. **בהלכת כתב** הותוו כאמור קווים מנחים, שאינם ממצים, להימנעות מהרשעה, ככל שמדובר בהיבט השיקומי של הנאשם, כדלקמן:

- "א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם?
- ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה?
- ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;
- ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים;
- ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות;
- ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית?
- ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה? האם הוא מתחרט עליה?

- ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם.
- ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם"

(הלכת כתב, שם, בסעיף 344 לפסק הדין)

16. בענייננו, אשר לטענת הנאשם בדבר סוג העבירה וחומרתה כבר נקבע על ידי בית דין זה בעניין **ריק** (כב' השופט דגן) כי:



"כידוע, העבירות על חוק עובדים זרים נקבעו כעבירות מנהליות, והקנסות שהוצמדו להן הן בשיעורים משמעותיים ביותר, ובהיקפים של אלפי שקלים. ניכר, כי בעת שנקבע שיעור הקנס, הדעת ניתנה לכך שהעסקת עובדים זרים בניגוד לדין משיאה למעסיקיהם תועלת כלכלית של ממש, כאשר את המחיר משלם הציבור, ובפרט מקום שלא היתה הקפדה על כך שעובדים זרים ישובו לארצותיהם עם פקיעת אשרת העבודה...המחוקק היה ער לכך, כי יתכנו מקרים בהם הקנס המנהלי לא יצור הרתעה מספקת או שלא יהיה מתאים מסיבה אחרת, ולפיכך, נקבע בסעיף 15 לחוק העבירות המנהליות כי תובע יהיה מוסמך להגיש כתב אישום בגין עבירה שנקבעה כעבירה מנהלית - כאשר הנסיבות מצדיקות זאת ומשיקולים שירשמו.

כתב האישום דנן הוגש בהתאם למדיניות שגיבשה המאשימה אשר נוקטת באכיפה מחמירה (הגשת כתב אישום פלילי חלף קנס מנהלי) מקום שמדובר בהעסקת עובדים זרים בלא היתר בעבודות משק בית, תופעה שהפכה זה מכבר למכת מדינה"
(עניין ריק, שם, בסעיפים 14-17 לגזר הדין)

17. לכך יש להוסיף, כי בענייננו מדובר בהעסקה רצופה של עובדת זרה כאו-פר, שהתגוררה בביתם של הנאשמים.

18. אשר לטענותיו בדבר הנזק הקונקרטי שעלול להיגרם לו כתוצאה מהותרת ההרשעה על כנה, העלה הנאשם טענות שונות המפורטות לעיל. חלק מן הטענות מתייחסות לפעילותו העסקית והציבורית של הנאשם במועד ביצוע העבירה, בעת שכהן כדירקטור במספר חברות (לרבות חברת פרטנר תקשורת בע"מ, חברת סאני אלקטרוניקה בע"מ וחברת סקיילקס קורפורייט בע"מ, שבמסגרתה נדרש הנאשם להצהיר מדי שנה על היעדר הרשעות). יחד עם זאת, יש לבחון את הנזק הקונקרטי הנגרם לנאשם כתוצאה מן ההרשעה במועד ההרשעה, ולא בעת ביצוע העבירה, ומן הבקשה לביטול הרשעה לא ברורה מידת הרלוונטיות של טענות אלה כיום. מן הבקשה עולה כי הנאשם מכהן כדירקטור בחברת יוזר טרנד בע"מ, אך לא עולה ממנה כי הרשעה בעבירות על חוק עובדים זרים עלולה לסכל את פעילותו זו.

19. כמו כן, אינני סבורה כי העובדה שהנאשם הקים חברה לתועלת הציבור שעניינה בעזרה וולונטרית לחלשים יכולה להוות נימוק לביטול הרשעתו. אכן, כמיסד חברה מסוג זה מצופה מן הנאשם להקפיד על טוהר המידות והרשעתו עלולה לפגוע בתדמיתו ובמוניטין שצבר, אולם מדובר בפגיעה סבירה בנסיבת העניין, שאינה מונעת את המשך פעילותו של הנאשם במסגרת החברה, ובנסיבות אלה אף יש בהרשעה כדי להגשים את עקרון הרתעת הרבים, ובפרט משמדובר, כאמור, בעבירות שהפכו ל"מכת מדינה".

20. אשר לטענות בדבר היעדר מעורבותו או מעורבותו הזניחה של הנאשם בהעסקת העובדת הזרה, אני מפנה לטעמים שפורטו בהכרעת הדין, השונים מן ההכרעה בעניין ריק, שם קבעה כב' השופטת דגן כי אלמלא הודו הנאשם בביצוע העבירה "ספק אם ניתן היה ליחס לו מודעות ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, ולו גם על דרך של "עצימת עיניים" (עניין ריק, שם, בסעיף 33 לגזר הדין).

21. יחד עם זאת השתכנעתי, כי הנאשם הציג בפניי טעמים המצדיקים בשלב זה את הפנייתו לקבלת תסקיר של שירות המבחן על מנת לבחון את ביטול הרשעתו. זאת לאור הטענה כי עליו לעמוד בתנאי סעיף 6א לתקנות חובת מכרזים במרכז לרכישת עבודה או שירותים עתירי כ"א (בעוד שהרשעה בפלילים על חוק עובדים זרים מסכלת עמידה בתנאים אלה), ולאור הפגיעה הנטענת באפשרות לחדש את אשרת הכניסה של מורשע בפלילים



לארה"ב ואת אפשרותו לפעול בה מבחינה עסקית (לאור דרישותיהם של גופים פיננסיים היעדר עבר פלילי כתנאי סף למתן אשראי), באופן שעלול לפגוע בעסקי הנדל"ן של הנאשם בארה"ב. זאת, תוך הסתייגות מכך שמדובר בטענות שנטענו בכלליות ומבלי למסור בשלב זה פרטים קונקרטיים כלשהם (לטענת הנאשם מטעמי סודיות על הליכי המשא ומתן בהם הוא מצוי), ואף מבלי להבהיר על איזה הליך נסמכת הטענה לפיה הנאשם "יהיה נתון לחסדיו ולאיתו שיקול דעת מחמיר מטעם הקונסול" (סעיף 14 לבקשה).

22. לכך יש להוסיף, כי טענה הנוגעת לאשרת כניסה לארה"ב רלוונטית כמעט לכל אדם, ויש לשקול בעניין זה גם את עקרון האכיפה השוויונית.

23. אף על פי כן, כאמור, משהשפעת ההרשעה על פרנסתו של הנאשם עלולה להיות בלתי מידתית בהשוואה לחומרת העבירה ולשיקולים הנוספים, ומאחר שמדובר במסכת עבריינית אחת (העסקה שלא כדין ובהיעדר ביטוח רפואי) ולא התרשמתי כי יש חשש ממשי מהישנותה, השתכנעתי כי מן הראוי להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר של שירות המבחן על מנת לבחון את ביטול הרשעתו, בהתאם להוראת סעי' 192א לחסד"פ.

24. אשר על כן אני מורה כדלקמן:

א. הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן;

ב. תסקיר שירות המבחן יתייחס לאפשרות של ביטול ההרשעה וביצוע עבודות לתועלת הציבור על ידי הנאשם;

ג. **התסקיר יוגש עד ליום 1.2.2016.**

2. בקשת הנאשמת לביטול הרשעה:

25. במעמד הדיון שהתקיים ביום 1.12.2015 ביקשה אף הנאשמת את ביטול הרשעתה בהתאם להוראת סעי' 192א לחסד"פ, ואלה נימוקיה:

א. מדובר בסוג העבירות ברמת החומרה הנמוכה ביותר של פגיעה בחברה מבחינת הוראת חיקוק. למעשה, על פי **הלכת כתב** מדובר בדיוק בעבירות מן הסוג המצדיק ביטול הרשעה, על מנת לאפשר לאדם את ההזדמנות מצד אחד להחיל את המסר שנובע מהמעשים שלו, מצד שני - שהתוצאה המשפטית לא תהיה כזו שבמקרה הספציפי של אותו נאשם תהיה חוסר אפשרות להמשיך את החיים בצורה תקינה, מכיוון שמתגבש נזק קונקרטי בעקבות ההרשעה, שהוא עונש נוסף להפגמת המסר;

ב. מדובר בעובדת אחת שעבדה תקופה קצרה בלבד, ובהעדר עבר פלילי קודם לנאשמת, שלקחה אחריות על המעשה;

ג. לעניין הנזק הקונקרטי, מדובר בנאשמת צעירה, בת 36, שאמורה להתחיל דרך חדשה בכוחות עצמה, והנזק הקונקרטי לגבי עיסוקה הוא ממשי, שכן כל נכסה הוא תעודת ההוראה;

ד. במקרה זה אין עניין ציבורי בהרשעה, ומדובר במקרה חריג שכן על פי רוב הנאשמים בתיקים מן הסוג הזה הם בעלי אמצעים כלכליים.



26. בתגובה לבקשת הנאשמת הפנתה המאשימה לטענות ולהלכות שפורטו לעיל ביחס לנאשם. כמו כן, אשר לטענות בדבר נזק קונקרטי נטען, לא הוכחה מניעה להעסיק מורים בישראל שהורשעו בעבירות מנהליות בעלות היבט פלילי, ולא הומצאו מסמכים בנושא התומכים בטענה זו. כמו כן, כאשר מדובר בעבירות על חוק עובדים זרים שהוכרו על ידי ביהמ"ש העליון ובה"ד הארצי לעבודה כעבירות חמורות, ומשלא הוכח כי הנאשמת חוסה תחת אחד החריגים, יש להרשיעה.

הכרעה -

27. כמפורט לעיל, ביטול הרשעה ייעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם/נאשמת מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה והשיקולים הנוספים.

28. בענייננו, הנאשמת לא טענה לנזק קונקרטי שעלול להיגרם לה כתוצאה מן ההרשעה מלבד תעודת ההוראה שבידה, ולא הוכח כי הרשעה בעבירות על חוק עובדים זרים עלולה לסכל או להקשות על עיסוק בהוראה. כמו כן, אשר לטענה כי הנאשמת נטלה אחריות על ביצוע העבירות, הרי שהנאשמים לא הודו בביצוע העבירות אלא הורשעו בביצוען לאחר הליך של שמיעת ראיות, והגם שהנאשמת טוענת כי כיום היא נושאת באחריות למעשה, אין בכך כדי להצדיק את ביטול הרשעתה. זאת, הגם שמדובר במסכת עבריינית ראשונה ויחידה שלא השתכנעתי בקיומו של חשש ממשי מהישנותה.

29. אשר לטענה הנוגעת לחומרתן הנמוכה לכאורה של העבירות, ראו לעיל, בסעיפים 16-17 להחלטה.

30. לאור האמור, לא השתכנעתי כי יש להורות על ביטול הרשעתה של הנאשמת.

31. החלטה על טיעונים לעונש בעניינה של הנאשמת תינתן לאחר שיתקבל התסקיר בעניינה של הנאשמת.

32. התיק יעלה לעיוני ביום 5.2.2016.

ניתנה היום, א' טבת תשע"ו, (13 דצמבר 2015), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.